

Arrest

**nr. 208 487 van 30 augustus 2018
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 26 oktober 2015 België is binnengekomen, diende op 28 oktober 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 23 februari 2018 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 23 februari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 28/10/2015
Overdracht CGVS: 06/01/2016*

U werd op 30 juni 2017 van 14u35 tot 17u10 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw raadsman, meester Bolabika loco meester Sakhi Mir-Baz, was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Afghaanse nationaliteit en bent u geboren in het dorp Qoshqol/Koheboru in de provincie Maidan Wardak. U bent Hazara van origine en hangt het sjiietisch geloof aan. Toen u vijf jaar oud was verhuisde u met uw familie naar de stad Arak in de provincie Markazi van het buurland Iran. U beschikte er over een vluchtelingenkaart. In het jaar 1392 (Perzische kalender, komt overeen met de periode maart 2013/maart 2014 volgens onze kalender) werd uw kaart echter afgenomen. De Iraanse autoriteiten deelden u mee dat u ofwel naar Afghanistan moest terugkeren ofwel moest gaan vechten in Syrië als soldaat bij een groepering genaamd 'Lashkar Fatemiyoun'. U koos voor het laatste omdat u hoopte dat u daarna een verblijfsvergunning zou krijgen. Na een training van dertien dagen werd u naar Syrië gestuurd. U was onder andere gestationeerd in Daraa, Tedmur, het platteland van Damascus en Kefrin. U keerde tot vier maal toe terug naar Syrië nadat u een verlofperiode in Iran had doorgebracht. U werd in Syrië goed behandeld en moest niet vechten omdat u in het verleden ooit uw voet had gebroken. U deed er enkel dienst als bewaker. Uiteindelijk besliste u om niet meer naar Syrië terug te keren en naar Europa te vluchten. Op 28 oktober 2015 diende u in België een asielaanvraag in. Ter staving van uw verklaringen legde u volgende documenten voor: vier kopieën waarvan drie geplastificeerde kleurenkopieën van Iraanse vluchtelingenkaarten op uw naam, kopieën van drie vluchtelingenkaarten van uw vader waarvan één geplastificeerde kleurenkopie, kopieën van twee vluchtelingenkaarten van uw moeder, een document betreffende de legerdienst van uw vader in Afghanistan, een Iraans huurcontract op naam van uw vader, een kopie van een kaart met uw foto en gegevens die u kreeg van de Sepah e Pasdaran (revolutionaire garde) als soldaat van de Fatemiyoun brigade alsook een filmpje waarop dit document te zien is samen met een soort metalen badge of ketting, enkele foto's waarop u te zien bent in Iran en een enveloppe. Daarnaast legde u na het gehoor nog beeldmateriaal voor waarvan twee filmpjes konden worden geopend.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 1) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw oorspronkelijke herkomst uit Afghanistan noch aan uw beweerd onafgebroken verblijf in Arak van uw kindertijd tot aan uw vertrek naar België. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst werd vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen over uw plaats van herkomst in Afghanistan en uw familiale situatie vaag, inconsistent en zelfs tegenstrijdig zijn. Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u geboren bent in het dorp Behsud gelegen in een voor u onbekend district van de provincie Maidan Wardak. U zou daar tot uw achtste levensjaar hebben gewoond (Verklaring DVZ, p. 4). Op het CGVS verklaarde u echter geboren te zijn in het dorp Qoshqol/Koheboru van de provincie Maidan Wardak en naar Iran te zijn verhuisd toen u vijf jaar oud was. U stelde tevens dat uw dorp gelegen is in het district Markazi Behsud Hesa Du. Hiermee geconfronteerd antwoordde u dat u aanvankelijk toen u hier aankwam geen informatie had over uw land maar dat u uw vader had gebeld die u informatie had gegeven en u hield vol dat u reeds op vijfjarige leeftijd naar Iran bent vertrokken. Deze uitleg weet echter geenszins te overtuigen. Gevraagd naar de geboorteplaats van uw ouders kon u enkel zeggen dat ze geboren zijn in de provincie Maidan Wardak. In welk district of dorp ze geboren zijn wist u niet te preciseren (CGVS, p. 5). Voorts verklaarde u op de DVZ dat uw broer A.J. in Kabul werd geboren terwijl u op het CGVS stelt dat hij geboren is in Iran (Verklaring DVZ, p. 7 en CGVS, p. 7). Van een asielzoeker kan echter verwacht worden dat hij consistente en meer precieze verklaringen aflegt over zijn geboorteplaats en die van zijn gezinsleden. Het is trouwens ook bevreemdend dat u zelf nooit iets zou hebben gevraagd of opgezocht over uw regio van origine (CGVS, p. 5). U stelde weliswaar dat u ongeschoold bent en niet kunt lezen maar bij deze bewering dienen eveneens enkel kanttekeningen te worden geplaatst (CGVS, p. 4, 8 en 10). Zo bleek in de loop van het gehoor dat u wel degelijk volgde wanneer de tolk zaken noteerde. Hiermee geconfronteerd repliceerde u vooreerst dat u niet kunt lezen of begrijpen wat de tolk noteert om dan toe te voegen dat u keek naar wat hij noteerde omdat u zeker wilde zijn dat hij uw eerste adres wel degelijk had opgeschreven (CGVS, p. 4). Daarna beantwoordde u een vraag die door de protection officer gesteld werd in het Engels nog voor de tolk deze vertaald had in het Dari. Toen u hierop gewezen werd repliceerde u 'wat was de vraag'. Uit uw antwoord bleek echter dat u de vraag wel degelijk begrepen had nog voordat deze voor u was vertaald (CGVS, p. 13).

Over de reden waarom uw ouders destijds naar Iran vertrokken legt u eveneens inconsistente verklaringen af. Op het CGVS beweerde u dat ze vluchtten vanuit de stad Kabul omdat uw zus werd meegenomen door de taliban nadat een dorpeling haar onder dwang wilde meenemen om met haar te trouwen. U had echter op de DVZ helemaal niet vermeld dat u zussen hebt. U maakte er enkel melding van twee broers A.A. en A.J. (Verklaring DVZ, p. 7). Op de DVZ verklaarde u voorts dat uw moeder K. heet. Op het CGVS gaf u echter aan dat u dit wenste te corrigeren. Uw moeder zou in werkelijkheid M. heten maar op haar Iraanse documenten zou er Khadija vermeld staan als voornaam. U zou op de DVZ haar echte naam niet vermeld hebben omdat deze niet overeenstemt met de inhoud van de door u voorgelegde documenten (CGVS, p. 3 en 4).

Vervolgens dient opgemerkt dat - hoewel in deze beslissing niet betwist wordt dat u ooit in het buurland Iran bent geweest - u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk vanaf uw kindertijd tot aan uw vertrek naar België onafgebroken in Iran hebt gewoond.

Vooreerst dient opgemerkt dat uw kennis over de stad Arak en het buurland Iran in het algemeen een aantal opmerkelijke lacunes vertoont. Zo verklaarde u dat uw ouders ervoor gekozen hadden om in Arak te gaan wonen omwille van het klimaat en de zuivere lucht. In werkelijkheid echter is Arak een industriële metropool met heel wat fabrieken zowel binnen de stad als erbuiten. De stad kampt ook met luchtvervuiling. In 2013 bijvoorbeeld kwam de bevolking verschillende keren op straat om te protesteren tegen de slechte luchtkwaliteit. Geconfronteerd met bovenstaande antwoordde u dat de steden Teheran en Qom vervuild zijn en dat Arak zuivere lucht heeft. Gevraagd om te vertellen over de industrie in Arak antwoordde u dat er een zwaar water reactor is. Over andere industriële activiteiten in Arak wist u helemaal niets te vertellen. Nochtans zijn er in en rond Arak heel wat fabrieken. Dat iemand die nagenoeg zijn ganse leven in Arak zou hebben doorgebracht dit niet zou hebben opgemerkt is niet geloofwaardig.

Vervolgens dient opgemerkt dat uw verklaringen over uw dagelijks leven in Iran evenmin weten te overtuigen. U stelde dat er in Arak ongeveer zestig of zeventig families van Said origine woonden. Buiten het feit dat ze afkomstig waren van een plaats genaamd Sanghlak in de provincie Maidan Wardak wist u hier echter niets over te vertellen. Wat Sanghlak is wist u trouwens evenmin (CGVS, p. 6). Voorts legde u inconsistente verklaringen af over uw vluchtelingenkaart of amayesh kaart. Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u beschikte over een tijdelijke verblijfskaart uitgegeven door de VN (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS beweerde u aanvankelijk eveneens dat uw amayesh kaart werd afgeleverd door de VN.

Pas toen u werd geconfronteerd met de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat het niet de VN is die deze kaarten aflevert wijzigde u uw verklaringen en stelde u dat de kaarten worden uitgegeven door de vreemdelingendienst. Verder verklaarde u hieromtrent dat u in Iran beschikte over een amayesh zeven kaart die in het jaar 1392 (maart 2013/ maart 2014) in beslag werd genomen. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat de amayesh 7 kaart slechts geldig was tot 20 juni 2012 (komt overeen met 31/03/1391 volgens de Perzische kalender). Gevraagd naar voorbeelden van de evolutie van de voedselprijzen tijdens de jaren van de economische boycot tegen Iran kon u enkel prijzen noemen van kip. U stelde dat uw moeder en uw zus alle aankopen deden en dat u dus niet op de hoogte bent van de prijzen hetgeen niet aannemelijk is (CGVS, p. 11). U ging werken en had een inkomen dus er kan verwacht worden dat u zelf ook ooit wel eens voedingsmiddelen kocht en toch de prijs van meer dan één product bij benadering zou hebben onthouden. Daarnaast kan van iemand die zijn hele leven in Iran heeft doorgebracht tevens verwacht worden dat hij een zekere kennis heeft over de belangrijkste Iraanse ordediensten. Ook hier bleef u andermaal in gebreke. Gevraagd om de belangrijkste Iraanse ordediensten te noemen vermeldde u enkel de Sepah e Qods. Dit is echter de afdeling van de Sepah e Pasdaran (de revolutionaire garde) die zich bezighoudt met operaties in het buitenland. Toen er gespecificeerd werd dat u ordediensten moest noemen die actief zijn binnen Iran noemde u aanvankelijk het gerecht en daarop enkel de Nirouye Etnesami (de reguliere politie). In werkelijkheid echter is bijvoorbeeld de bassidj (paramilitaire ordedienst grotendeels bestaande uit vrijwilligers) nadrukkelijk aanwezig in het Iraanse straatbeeld en staan zij in voor tal van taken gaande van ordehandhaving bij betogingen tot het toezien op de naleving van kledingvoorschriften. Toen u gevraagd werd om te vertellen over de Sepah wist u enkel te zeggen dat ze onder controle staan van Khamenei. Iets meer wist u niet te zeggen. (CGVS, p. 12). Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt echter dat de Sepah de machtigste veiligheids- en militaire organisatie is die verantwoordelijk is voor de bescherming van het Iraanse regime. Daarnaast vormen ze ook de belangrijkste economische machtsgroep. Gevraagd naar officiële feestdagen in Iran antwoordde u eveneens vaagweg dat ze nieuwjaar vieren, sezdah bedar (de dertiende dag van de nieuwjaarsviering) en noemde u een aantal algemene islamitische feestdagen. Gevraagd naar andere officiële feestdagen moest u het antwoord schuldig blijven. In werkelijkheid zijn er in Iran nog heel wat andere officiële feestdagen waaronder de door iedereen gekende 'revolutiedag' of '22 bahman'. Gezien deze feestdag zichtbaar gevierd wordt en mensen massaal op straat komen is het bevreemdend dat u deze niet spontaan hebt vermeld. Tot slot kende u de volledige benaming niet van de Fatemiyoun brigade. Hiernaar gevraagd stelde u verkeerdelijk dat het 'Lashkar Fatemiyoun' is. In werkelijkheid echter is het 'Liwa Fatemiyoun'.

Bovendien kan er geen geloof worden gehecht aan uw verblijf in Syrië als soldaat van bovenvermelde organisatie. Gevraagd wanneer u voor de eerste keer naar Syrië ging antwoordde u vaagweg drie jaar geleden, het precieze jaartal kende u niet (CGVS, p. 14). Gevraagd om een groepering bij naam te noemen die actief is in Syrië buiten het Syrische leger en de Fatemiyoun brigade moest u het antwoord volledig schuldig blijven (CGVS, p. 14). Voorts beweerde u dat u in Syrië enkel op wacht moest staan en nooit moest vechten en dit wegens een oude blessure aan uw voet. Ook stelde u dat u er goed behandeld werd en dat soldaten die weigerden om bevelen op te volgen gewoon naar Iran teruggestuurd werden. Het door u geschetste beeld strookt echter niet met de informatie van het CGVS waaruit blijkt dat Afghanen in Syrië worden ingezet bij gevaarlijke militaire operaties en gewoon gebruikt worden als kanonnenvlees. Tevens blijkt dat er door de commandanten geschoten wordt op Afghanen die weigeren om een bevel uit te voeren.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk oorspronkelijk afkomstig te zijn uit de provincie Maidan Wardak en sinds uw kindertijd tot aan uw vertrek naar België onafgebroken in Arak te hebben gewoond. Ook aan uw verblijf in Syrië als soldaat bij de Fatemiyoun brigade kan geen geloof worden gehecht. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw herkomst uit Maidan Wardak, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bovendien werd hierboven reeds verwezen naar uw inconsistente verklaringen over het gedwongen huwelijk en de kidnapping van uw zus. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande niets wijzigen.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van waarschijnlijke en geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. Wat betreft de door u voorgelegde kopieën van amayesh kaarten van uzelf en uw ouders, een kopie van een huurcontract en een kopie van een soort van identificatieboekje van de Sepah dient opgemerkt dat het, zoals reeds vermeld, enkel kopieën betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien blijkt uit de op het CGVS aanwezige informatie dat het mogelijk is om Iraanse documenten te verkrijgen tegen betaling. Niet alleen de aanwezige corruptie maar ook het feit dat Iran zowel een land van bestemming, vertrek en doorreis is voor vluchtelingen maakt dat er een lucratieve markt is voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten. Over het door uw voorgelegde document van de legerdienst van uw vader kan hetzelfde gezegd worden. Uit bovenstaande informatie blijkt immers ook dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen op te heffen. Uit dit document kan trouwens niet worden afgeleid van waar u afkomstig bent en waar u voor uw vertrek naar België hebt verbleven. Wat betreft het door u voorgelegde beeldmateriaal (waarvan niet alles wat u na het gehoor doorstuurde kon worden geopend) dient opgemerkt dat niet kan worden uitgesloten dat filmpjes en foto's met software gemanipuleerd worden. Op het eerste filmpje dat door het CGVS kon worden geopend is het document van de Sepah te zien alsook een metalen plaatje. In het ander filmpje bent u te zien in burgerkledij in een busje op de luchthaven. Dat u daadwerkelijk sinds uw kindertijd onafgebroken in Iran woonde en naar Syrië bent gegaan kan hier niet uit worden afgeleid. De foto's die u tijdens het gehoor voorlegde tonen evenmin aan dat u gedurende lange tijd onafgebroken in Iran hebt gewoond en oorspronkelijk afkomstig zou zijn uit de provincie Maidan Wardak.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 30 juni 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In het eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève; Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Schending artikel 3 EVRM juncto Schending artikel 48/4,§2, b van de vreemdelingenwet".

Hij bespreekt het begrip "vluchteling", zoals gedefinieerd in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en past de elementen van deze definitie toe. Verzoeker voert aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft omdat hij in Afghanistan behoort tot een etnische en religieuze minderheid, de Hazara. Hij verwijst hierbij naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en naar landeninformatie over de veiligheidssituatie voor Hazara in Afghanistan.

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoeker betwist de beoordeling in de bestreden beslissing en stelt dat hij geen tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn herkomst. Verzoeker is getogen in Iran en vervreemd van Afghanistan. Hij benadrukt dat hij tijdens het interview bij aanvang van de procedure verklaarde wat hij toen wist over zijn regio van herkomst, en nadien zijn vader gebeld heeft om meer details te bekomen. Verzoeker is hier steeds eerlijk over geweest en begrijpt niet waarom dit gebruikt wordt om zijn verklaringen over zijn herkomst in twijfel te trekken. Hij meent dat zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over de naam van zijn moeder zijn eerlijkheid en medewerking bevestigt. Verzoeker wijst er verder op dat hem tijdens het persoonlijk onderhoud niet werd gevraagd of zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen, en vraagt zich af "Hoe gaat ze nu deze zagezegde tegenstrijdigheden tegen hem gebruiken als ze nooit gevraagd heeft of alles aan hem voorgelezen was". Verzoeker meent verder dat de motivering in de bestreden beslissing dat van hem mag worden verwacht dat hij consistente verklaringen aflegt over zijn geboorteplaats en die van zijn gezinsleden, eraan voorbijgaat dat verzoeker in Iran getogen is. Hij heeft zich "in een vijandige omgeving 'ontwikkeld'. Hij wijst er verder op dat hij laaggeschoold is en door "de gebeurtenissen in zijn leven en onderweg [...] volkomen getraumatiseerd [is] geweest". Hij wijst er aldus op dat er geen sprake is van tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, enkel van onwetendheid.

Waar de bestreden beslissing de scholingsgraad van verzoeker in twijfel trekt omdat hij tijdens het persoonlijk onderhoud een vraag van de *protection officer* in het Engels beantwoordde voordat deze door tolk vertaald was, merkt verzoeker op dat Engels een taal is die overal gesproken wordt, zelfs door laaggeschoolden. Het is logisch dat hij wat Engels geleerd heeft nu hij al sinds oktober 2015 in Europa verblijft en tijdens zijn vlucht en verblijf in contact kwam met lotgenoten van een andere origine. Hij meent bovendien dat de passieve kennis in elke vreemde taal sterker is dan de actieve kennis.

Verzoeker citeert verder een passage uit het persoonlijk onderhoud en meent dat hij zijn antwoorden op de vragen met betrekking tot zijn verblijf in Iran glashelder waren en enkel konden gegeven worden door iemand die al heel lang in Iran woont.

Verzoeker betwist tevens de beoordeling van de bestreden beslissing dat het ongeloofwaardig is dat hij gevochten heeft in Syrië en verwijst naar de door hem neergelegde beeldfragmenten. Hij voert verder aan dat de commissaris-generaal verzoeker had moeten informeren dat niet alle na het persoonlijk onderhoud neergelegde videofragmenten konden geopend worden.

Waar de bestreden beslissing wijst op corruptie bij de uitgifte van Afghaanse vluchtelingenkaart in Iran, stelt verzoeker zich de vraag *“Kan men eveneens UNHCR in Iran omkopen?”*. Hij voert aan dat de commissaris-generaal heeft nagelaten om contact op te nemen met UNHCR in Iran teneinde zijn verblijf er te bevestigen.

Verzoeker licht verder toe dat:

“Schending van artikel 3 EVRM juncto schending van artikel 48/4, §2, b vreemdelingenwet:

Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B – grond.

Hierbij wensen verzoekers te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de ‘sliding scale’:

“Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”.

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door de bovenvermelde redenen en hij is van oordeel dat ze in ondergeschikte orde in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming.”

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoekers verklaringen over (i) zijn herkomst uit Afghanistan, (ii) zijn verblijf in Iran vanaf zijn kindertijd tot zijn vertrek naar België en (iii) zijn verblijf in Syrië als soldaat voor een Iraanse militie, ongeloofwaardig zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het volharden in zijn vrees voor vervolging en de bewijskracht van zijn documenten. Dergelijk verweer kan de omstandige motivering van de bestreden beslissing echter niet in een ander daglicht stellen.

De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker bij aanvang van de procedure en tijdens het CGVS-interview vage, inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn geboorteplaats in Afghanistan en die van zijn familieleden, alsook over de redenen waarom zijn familie Afghanistan heeft verlaten. Verzoeker herhaalt zijn verklaringen dat hij opgroeide in Iran en hier dus geen informatie over had toen hij aankwam in België, maar nadien zijn vader belde om meer details te bekomen. Hij gaat er echter aan voorbij dat de bestreden beslissing terecht motiveerde dat dergelijk verweer geen afdoende verschooning biedt voor zijn tegenstrijdige verklaringen hierover. De Raad merkt hierbij op dat de medewerkingsplicht van verzoeker vereist dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vluchtrelaas, en dat hij deze elementen, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn nood aan bescherming, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek.

Waar verzoeker bovendien meent dat hem enkel onwetendheden en geen tegenstrijdigheden kunnen worden verweten, gaat hij eraan voorbij dat hij bij aanvang van de procedure en tijdens zijn persoonlijk onderhoud tegenstrijdige verklaringen aflegde over het aantal broers en zussen dat hij bezit en de werkelijke naam van zijn moeder (DVZ-verklaring, stuk 18, p. 5, 7; CGVS-gehoorverslag, stuk 6 p. 3, 4). Dit betreffen gegevens waarvan bezwaarlijk kan worden aangenomen dat verzoeker hier geen kennis over had en eerst via zijn vader diende te vernemen. Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden dat zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over de werkelijke naam van zijn moeder zijn medewerking zouden bevestigen. Van verzoeker kan, in het kader van zijn medewerkingsplicht, immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij de werkelijke naam van zijn moeder reeds bij aanvang van de procedure zou vermelden, zelfs indien de door hem neergelegde Iraanse vluchtelingenkaart van zijn moeder een andere naam bevat. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker deze vluchtelingenkaart pas neerlegde tijdens het CGVS-interview en bij aanvang van de procedure verklaarde niet over enige documenten te beschikken (DVZ-verklaring, stuk 18, p. 9), zodat niet kan worden ingezien waarom verzoeker de naam van zijn moeder zoals vermeld op haar Iraanse vluchtelingenkaart zou vermelden tijdens het interview bij aanvang van de procedure.

Verzoeker tracht de inconsistenties in zijn verklaringen te minimaliseren door te verwijzen naar zijn ongeschooldheid, doch hij gaat voorbij aan de vaststellingen in de bestreden beslissing dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn profiel van analfabeet. Verzoeker merkt op dat zelfs iemand met een beperkte scholing Engels kan spreken, doch met deze overigens blote bewering kan hij niet *in concreto* toelichten hoe hij als analfabeet Engels heeft geleerd. Zijn verweer dat hij dit zou geleerd hebben tijdens zijn vlucht en verblijf in Europa betreft immers een loutere *post factum* verklaring. Indien dit daadwerkelijk zo was, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker dit zo zou vermelden toen hij geconfronteerd werd met de vaststelling op de vragen van de *protection officer* antwoordde voordat de tolk vertaalde. Verzoeker beperkte zich echter tot het ontwijkende antwoord "*wat was de vraag?*", terwijl uit zijn verklaringen genoegzaam bleek dat hij de vraag die in het Engels gesteld werd, had verstaan (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 13). De Raad oordeelt dat hieruit blijkt dat verzoeker geen zicht wil bieden op de manier waarop hij Engels leerde, hetgeen afbreuk doet aan zijn verklaringen over zijn scholingsgraad. Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat zijn analfabetisme klemmt met de vaststelling dat verzoeker volgde wanneer de tolk notities nam (*Ibid.*, stuk 6, p. 3-4), en met de handtekening waarmee verzoeker de documenten bij aanvang van de procedure ondertekende. Aldus kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn scholing.

De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker zijn medewerkingsplicht schendt door geen zicht te bieden op zijn daadwerkelijke profiel, zijn herkomst en die van zijn familieleden in Afghanistan, zijn familiale situatie en de redenen waarom zijn familie Afghanistan zou verlaten hebben. Dergelijke vaststellingen doen afbreuk aan zijn verklaringen over zijn regio van herkomst in Afghanistan, alsook aan zijn verblijf in Iran.

Verzoeker komt wat betreft de motivering in de bestreden beslissing over de ongeloofwaardigheid van dit verblijf in Iran vanaf zijn kindertijd tot zijn vertrek naar België trouwens niet verder dan louter te volharden dat zijn verklaringen over de ordediensten in Iran glashelder zijn en enkel kunnen worden gegeven door iemand die lange tijd in Iran gewoond heeft. Verzoeker kan hierin echter niet worden gevolgd, gezien van iemand die verklaart lange tijd in Iran gewoond te hebben, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij meer informatie kan geven over de verschillende ordediensten die het leven in Iran bepalen, *quod non in casu*. Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat zijn kennis over (i) de luchtkwaliteit en industriële activiteiten in de stad Arak, (ii) de families van Said origine in Arak, (iii) de instantie die de vluchtelingenkaarten uitgeeft in Iran en de geldigheidsdatum van zijn eigen vluchtelingenkaart, (iv) de voedselprijzen in Iran na de economische boycot, (v) de belangrijke feestdagen in Iran en (vi) de naam van de militie waarvoor hij in Syrië zou gevochten hebben, enerzijds lacunair en anderzijds incorrect is. Dergelijke vaststellingen ondermijnen verzoekers verklaringen over zijn langdurig verblijf in Iran.

Verzoeker betwist hierbij de beoordeling in de bestreden beslissing dat de door hem neergelegde Iraanse vluchtelingenkaarten via corruptie verkregen zouden zijn. Hij voert aan dat de commissaris-generaal naliet om contact op te nemen met UNHCR in Iran teneinde zijn verblijf te bevestigen. Hij gaat er echter aan voorbij dat uit de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 17, nr. 18) blijkt dat niet UNHCR, maar wel de Iraanse vreemdelingenautoriteiten deze kaarten afleveren. Hierdoor kan niet worden ingezien waarom contact dient opgenomen te worden met UNHCR teneinde verzoekers verblijf in Iran te bevestigen.

De Raad merkt hierbij op dat verzoekers onwetendheid over de wijze waarop vluchtelingenkaarten in Iran worden afgeleverd, verder afbreuk doet aan de bewijswaarde van deze documenten, gezien redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij correcte verklaringen kan afleggen over hoe hij deze kaarten heeft bekomen. Verzoeker gaat er verder aan voorbij dat de door hem neergelegde kaarten louter kopieën betreffen, waarvan de inhoud en vorm gemakkelijk te manipuleren valt.

Gelet op het bovenstaande, is de Raad van oordeel dat verzoekers verklaringen over zijn langdurig verblijf in Iran ongeloofwaardig zijn, hetgeen reeds afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten. De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoekers verklaringen over zijn verblijf in Syrië als soldaat van een Iraanse militie ongeloofwaardig zijn, gelet op het feit dat (i) verzoeker niet kan preciseren wanneer hij voor het eerst naar Syrië diende te gaan, (ii) hij onvoldoende informatie kan geven over de groeperingen die in Syrië strijden, (iii) zijn verklaringen over de manier waarop hij werd behandeld niet overeenstemmen met de beschikbare landeninformatie hierover. Verzoeker beperkt zijn verweer hierover tot de vaststellingen dat de door hem neergelegde beeldfragmenten zijn relaas bevestigen, doch hij gaat voorbij aan de omstandige motivering in de bestreden beslissing waarom deze beeldfragmenten de geloofwaardigheid van zijn relaas niet vermogen te herstellen. Verzoeker toont niet aan dat deze motivering incorrect is of dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies heeft getrokken. Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat documenten, om bewijswaarde te hebben coherente en geloofwaardige verklaringen dienen te ondersteunen, *quod non in casu*.

Verzoeker voert bovendien aan dat de commissaris-generaal hem had moeten informeren dat niet alle na zijn persoonlijk onderhoud neergelegde videofragmenten konden geopend worden. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker deze stelling op algemene wijze poneert, doch nalaat om deze documenten alsnog in onderhavige beroepsprocedure neer te leggen, noch *in concreto* toelicht op welke manier zij de beoordeling in de bestreden beslissing zouden beïnvloeden of in een ander daglicht stellen. Uit het administratief dossier blijkt verder niet dat de bewering van de commissaris-generaal dat hij deze videofragmenten niet kon openen onjuist is. Andermaal de ondersteunende werking van documenten in acht genomen, toont verzoeker dan ook niet aan op welke wijze deze videofragmenten de geloofwaardigheid van zijn verklaringen zouden herstellen.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier, en wordt bij gebrek aan een dienstig verweer integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst werd vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen over uw plaats van herkomst in Afghanistan en uw familiale situatie vaag, inconsistent en zelfs tegenstrijdig zijn. Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u geboren bent in het dorp Behsud gelegen in een voor u onbekend district van de provincie Maidan Wardak. U zou daar tot uw achtste levensjaar hebben gewoond (Verklaring DVZ, p. 4). Op het CGVS verklaarde u echter geboren te zijn in het dorp Qoshqol/Koheboru van de provincie Maidan Wardak en naar Iran te zijn verhuisd toen u vijf jaar oud was. U stelde tevens dat uw dorp gelegen is in het district Markazi Behsud Hesa Du. Hiermee geconfronteerd antwoordde u dat u aanvankelijk toen u hier aankwam geen informatie had over uw land maar dat u uw vader had gebeld die u informatie had gegeven en u hield vol dat u reeds op vijfjarige leeftijd naar Iran bent vertrokken. Deze uitleg weet echter geenszins te overtuigen. Gevraagd naar de geboorteplaats van uw ouders kon u enkel zeggen dat ze geboren zijn in de provincie Maidan Wardak. In welk district of dorp ze geboren zijn wist u niet te preciseren (CGVS, p. 5). Voorts verklaarde u op de DVZ dat uw broer Ali Jan in Kabul werd geboren terwijl u op het CGVS stelt dat hij geboren is in Iran (Verklaring DVZ, p. 7 en CGVS, p. 7). Van een asielzoeker kan echter verwacht worden dat hij consistente en meer precieze verklaringen aflegt over zijn geboorteplaats en die van zijn gezinsleden. Het is trouwens ook bevreemdend dat u zelf nooit iets zou hebben gevraagd of opgezocht over uw regio van origine (CGVS, p. 5). U stelde weliswaar dat u ongeschoold bent en niet kunt lezen maar bij deze bewering dienen eveneens enkel kanttekeningen te worden geplaatst (CGVS, p. 4, 8 en 10). Zo bleek in de loop van het gehoor dat u wel degelijk volgde wanneer de tolk zaken noteerde. Hiermee geconfronteerd repliceerde u vooreerst dat u niet kunt lezen of begrijpen wat de tolk noteert om dan toe te voegen dat u keek naar wat hij noteerde omdat u zeker wilde zijn dat hij uw eerste adres wel degelijk had opgeschreven (CGVS, p. 4). Daarna beantwoordde u een vraag die door de protection officer gesteld werd in het Engels nog voor de tolk deze vertaald had in het Dari. Toen u hierop gewezen werd repliceerde u ‘wat was de vraag’. Uit uw antwoord bleek echter dat u de vraag wel degelijk begrepen had nog voordat deze voor u was vertaald (CGVS, p. 13).

Over de reden waarom uw ouders destijds naar Iran vertrokken legt u eveneens inconsistente verklaringen af.

Op het CGVS beweerde u dat ze vluchtten vanuit de stad Kabul omdat uw zus werd meegenomen door de taliban nadat een dorpeling haar onder dwang wilde meenemen om met haar te trouwen. U had echter op de DVZ helemaal niet vermeld dat u zussen hebt. U maakte er enkel melding van twee broers A.A. en A.J. (Verklaring DVZ, p. 7). Op de DVZ verklaarde u voorts dat uw moeder K. heet. Op het CGVS gaf u echter aan dat u dit wenste te corrigeren. Uw moeder zou in werkelijkheid M. heten maar op haar Iraanse documenten zou er Khadija vermeld staan als voornaam. U zou op de DVZ haar echte naam niet vermeld hebben omdat deze niet overeenstemt met de inhoud van de door u voorgelegde documenten (CGVS, p. 3 en 4).

Vervolgens dient opgemerkt dat - hoewel in deze beslissing niet betwist wordt dat u ooit in het buurland Iran bent geweest - u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk vanaf uw kindertijd tot aan uw vertrek naar België onafgebroken in Iran hebt gewoond.

Vooreerst dient opgemerkt dat uw kennis over de stad Arak en het buurland Iran in het algemeen een aantal opmerkelijke lacunes vertoont. Zo verklaarde u dat uw ouders ervoor gekozen hadden om in Arak te gaan wonen omwille van het klimaat en de zuivere lucht. In werkelijkheid echter is Arak een industriële metropool met heel wat fabrieken zowel binnen de stad als erbuiten. De stad kampt ook met luchtvervuiling. In 2013 bijvoorbeeld kwam de bevolking verschillende keren op straat om te protesteren tegen de slechte luchtkwaliteit. Geconfronteerd met bovenstaande antwoordde u dat de steden Teheran en Qom vervuild zijn en dat Arak zuivere lucht heeft. Gevraagd om te vertellen over de industrie in Arak antwoordde u dat er een zwaar water reactor is. Over andere industriële activiteiten in Arak wist u helemaal niets te vertellen. Nochtans zijn er in en rond Arak heel wat fabrieken. Dat iemand die nagenoeg zijn ganse leven in Arak zou hebben doorgebracht dit niet zou hebben opgemerkt is niet geloofwaardig.

Vervolgens dient opgemerkt dat uw verklaringen over uw dagelijks leven in Iran evenmin weten te overtuigen. U stelde dat er in Arak ongeveer zestig of zeventig families van Said origine woonden. Buiten het feit dat ze afkomstig waren van een plaats genaamd Sanghlak in de provincie Maidan Wardak wist u hier echter niets over te vertellen. Wat Sanghlak is wist u trouwens evenmin (CGVS, p. 6). Voorts legde u inconsistente verklaringen af over uw vluchtelingenkaart of amayesh kaart. Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u beschikte over een tijdelijke verblijfskaart uitgegeven door de VN (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS beweerde u aanvankelijk eveneens dat uw amayesh kaart werd afgeleverd door de VN. Pas toen u werd geconfronteerd met de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat het niet de VN is die deze kaarten aflevert wijzigde u uw verklaringen en stelde u dat de kaarten worden uitgegeven door de vreemdelingendienst. Verder verklaarde u hieromtrent dat u in Iran beschikte over een amayesh zeven kaart die in het jaar 1392 (maart 2013/ maart 2014) in beslag werd genomen. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat de amayesh 7 kaart slechts geldig was tot 20 juni 2012 (komt overeen met 31/03/1391 volgens de Perzische kalender). Gevraagd naar voorbeelden van de evolutie van de voedselprijzen tijdens de jaren van de economische boycot tegen Iran kon u enkel prijzen noemen van kip. U stelde dat uw moeder en uw zus alle aankopen deden en dat u dus niet op de hoogte bent van de prijzen hetgeen niet aannemelijk is (CGVS, p. 11). U ging werken en had een inkomen dus er kan verwacht worden dat u zelf ook ooit wel eens voedingsmiddelen kocht en toch de prijs van meer dan één product bij benadering zou hebben onthouden. Daarnaast kan van iemand die zijn hele leven in Iran heeft doorgebracht tevens verwacht worden dat hij een zekere kennis heeft over de belangrijkste Iraanse ordediensten. Ook hier bleef u andermaal in gebreke. Gevraagd om de belangrijkste Iraanse ordediensten te noemen vermeldde u enkel de Sepah e Qods. Dit is echter de afdeling van de Sepah e Pasdaran (de revolutionaire garde) die zich bezighoudt met operaties in het buitenland. Toen er gespecificeerd werd dat u ordediensten moest noemen die actief zijn binnen Iran noemde u aanvankelijk het gerecht en daarop enkel de Nirouye Etnezami (de reguliere politie). In werkelijkheid echter is bijvoorbeeld de bassidj (paramilitaire ordedienst grotendeels bestaande uit vrijwilligers) nadrukkelijk aanwezig in het Iraanse straatbeeld en staan zij in voor tal van taken gaande van ordehandhaving bij betogingen tot het toezien op de naleving van kledingvoorschriften. Toen u gevraagd werd om te vertellen over de Sepah wist u enkel te zeggen dat ze onder controle staan van Khamenei. Iets meer wist u niet te zeggen. (CGVS, p. 12). Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt echter dat de Sepah de machtigste veiligheids- en militaire organisatie is die verantwoordelijk is voor de bescherming van het Iraanse regime. Daarnaast vormen ze ook de belangrijkste economische machtsgroep. Gevraagd naar officiële feestdagen in Iran antwoordde u eveneens vaagweg dat ze nieuwjaar vieren, sezdah bedar (de dertiende dag van de nieuwjaarsviering) en noemde u een aantal algemene islamitische feestdagen. Gevraagd naar andere officiële feestdagen moest u het antwoord schuldig blijven.

In werkelijkheid zijn er in Iran nog heel wat andere officiële feestdagen waaronder de door iedereen gekende 'revolutiedag' of '22 bahman'. Gezien deze feestdag zichtbaar gevierd wordt en mensen massaal op straat komen is het bevreemdend dat u deze niet spontaan hebt vermeld. Tot slot kende u de volledige benaming niet van de Fatemiyoun brigade. Hiernaar gevraagd stelde u verkeerdelijk dat het 'Lashkar Fatemiyoun' is. In werkelijkheid echter is het 'Liwa Fatemiyoun'.

Bovendien kan er geen geloof worden gehecht aan uw verblijf in Syrië als soldaat van bovenvermelde organisatie. Gevraagd wanneer u voor de eerste keer naar Syrië ging antwoordde u vaagweg drie jaar geleden, het precieze jaartal kende u niet (CGVS, p. 14). Gevraagd om een groepering bij naam te noemen die actief is in Syrië buiten het Syrische leger en de Fatemiyoun brigade moest u het antwoord volledig schuldig blijven (CGVS, p. 14). Voorts beweerde u dat u in Syrië enkel op wacht moest staan en nooit moest vechten en dit wegens een oude blessure aan uw voet. Ook stelde u dat u er goed behandeld werd en dat soldaten die weigerden om bevelen op te volgen gewoon naar Iran teruggestuurd werden. Het door u geschetste beeld strookt echter niet met de informatie van het CGVS waaruit blijkt dat Afghanen in Syrië worden ingezet bij gevaarlijke militaire operaties en gewoon gebruikt worden als kanonnenvlees. Tevens blijkt dat er door de commandanten geschoten wordt op Afghanen die weigeren om een bevel uit te voeren.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk oorspronkelijk afkomstig te zijn uit de provincie Maidan Wardak en sinds uw kindertijd tot aan uw vertrek naar België onafgebroken in Arak te hebben gewoond. Ook aan uw verblijf in Syrië als soldaat bij de Fatemiyoun brigade kan geen geloof worden gehecht. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw herkomst uit Maidan Wardak, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bovendien werd hierboven reeds verwezen naar uw inconsistente verklaringen over het gedwongen huwelijk en de kidnapping van uw zus. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande niets wijzigen. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van waarschijnlijke en geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. Wat betreft de door u voorgelegde kopieën van amayesh kaarten van uzelf en uw ouders, een kopie van een huurcontract en een kopie van een soort van identificatieboekje van de Sepah dient opgemerkt dat het, zoals reeds vermeld, enkel kopieën betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien blijkt uit de op het CGVS aanwezige informatie dat het mogelijk is om Iraanse documenten te verkrijgen tegen betaling. Niet alleen de aanwezige corruptie maar ook het feit dat Iran zowel een land van bestemming, vertrek en doorreis is voor vluchtelingen maakt dat er een lucratieve markt is voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten. Over het door uw voorgelegde document van de legerdienst van uw vader kan hetzelfde gezegd worden. Uit bovenstaande informatie blijkt immers ook dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen op te heffen. Uit dit document kan trouwens niet worden afgeleid van waar u afkomstig bent en waar u voor uw vertrek naar België hebt verbleven. Wat betreft het door u voorgelegde beeldmateriaal (waarvan niet alles wat u na het gehoor doorstuurde kon worden geopend) dient opgemerkt dat niet kan worden uitgesloten dat filmpjes en foto's met software gemanipuleerd worden. Op het eerste filmpje dat door het CGVS kon worden geopend is het document van de Sepah te zien alsook een metalen plaatje. In het ander filmpje bent u te zien in burgerkledij in een busje op de luchthaven. Dat u daadwerkelijk sinds uw kindertijd onafgebroken in Iran woonde en naar Syrië bent gegaan kan hier niet uit worden afgeleid. De foto's die u tijdens het gehoor voorlegde tonen evenmin aan dat u gedurende lange tijd onafgebroken in Iran hebt gewoond en oorspronkelijk afkomstig zou zijn uit de provincie Maidan Wardak."

Verzoeker voert tevens een vrees voor vervolging aan omdat hij behoort tot de Hazara. Het feit tot een bepaalde etnische groep te behoren, wijst er echter niet automatisch op dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd.

Verzoeker moet immers een gegronde vrees voor vervolging aantonen in de vluchtelingenrechtelijke zin en bij gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging is het behoren tot een bepaalde groep irrelevant. Te dezen toont hij geenszins concreet aan dat er voldoende zwaarwichtige feiten voorhanden zijn waaruit een gegronde vrees voor vervolging in zijn individueel geval blijkt. Hij beperkt zich tot het verwijzen naar en het citeren uit algemene rapporten. Mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vermeende vrees en problemen, haalde verzoeker bovendien geen concrete, ernstige en geloofwaardige, aan zijn etnie als Hazara verbonden problemen aan.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit de provincie Maidan Wardak in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 2). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Een verwijzing naar zijn persoonlijke omstandigheden is dan ook niet dienstig.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig augustus tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP